

טורי-זירפה ראובן

2076813

בן טוביה ויעקב

נולד ב- כ"ז אב תש"י"א 29.8.1951

התגייס לצה"ל במאי 1969

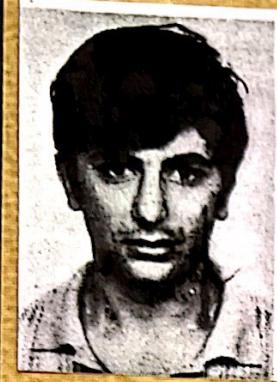
שרות בגדוד "גבעות" (13)

נפל ב- ב' מרחשווון תשל"א 2.11.1970

בעת מילוי תפקידו.

זריפה, ראוון

בן יעקב וטובה. נולד ביום כ' ז' באב תשייא (29.8.1951)

בחדשה.

הוא גניס לנשל' במחילת מא' 1969. אור ל'ם ב'

במרחソン משל'ג (2.11.1970), נפל בשעת מילוי תפקידו.

הסוא למונחת עולמית בנית הקברות בחדשה.

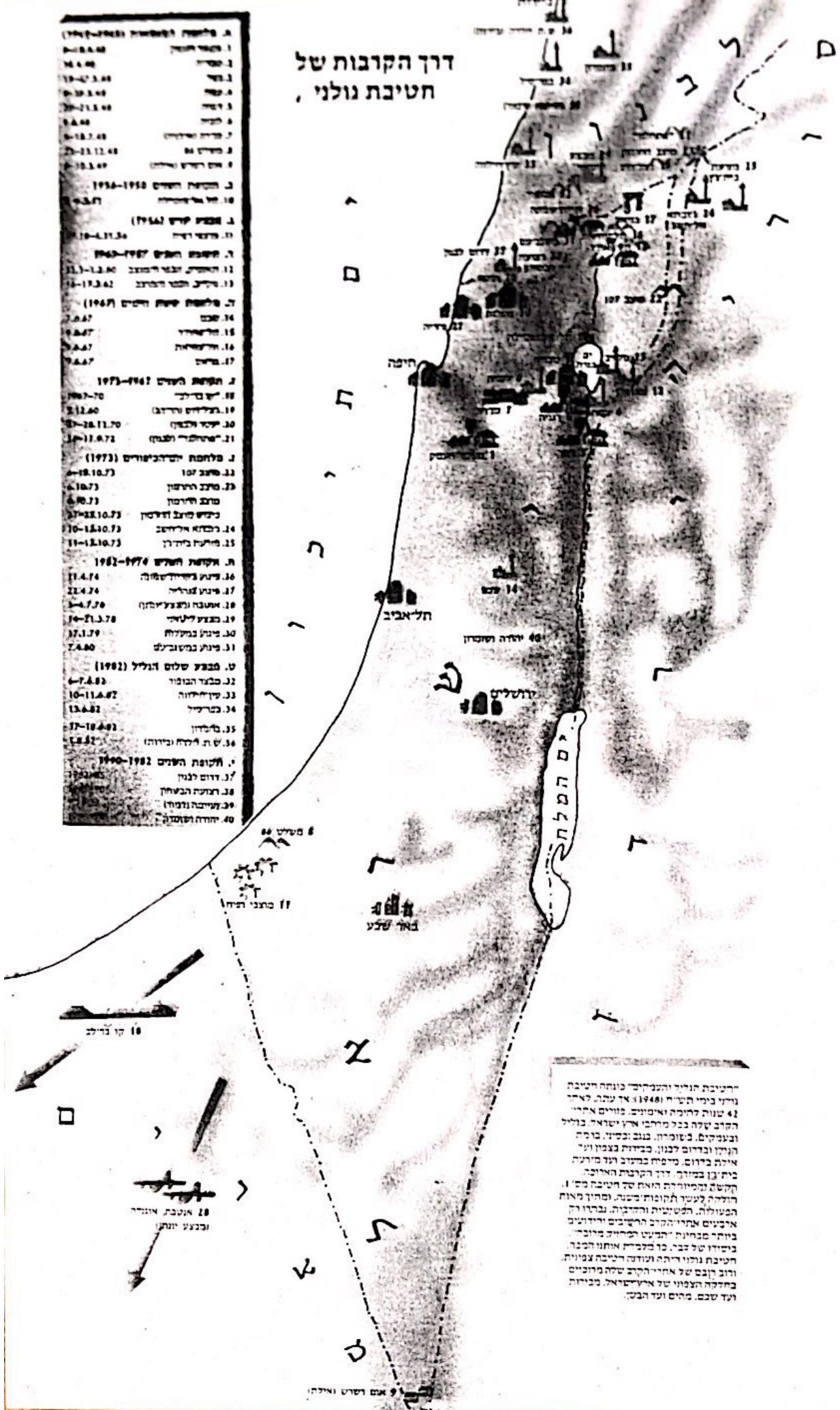

גָּדֹוד "גָּדָעָן" (13)

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמות העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשים חדשים ארכיכים בני עיר רביבים ואך עולים חדשים אנשי גח"ל ומה"ל. ראיוי לציין, כי ביום תש"ח היו בחטיבה גולני בחורות רבות, אשר שירותו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשיות או חובשות קרייזות. כבר במלחמות העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדיה הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבואר שכותב נחום גולן בספר "אלן ושלח" נאמר: "...צמחנו בnof הגליל ובמושורי העמקים, ובמרחבינו הנגב הרחובנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המյוחדת, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הήיתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכי שינקה בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תכונותיו של עובדה הארץ ויושביה הכהפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

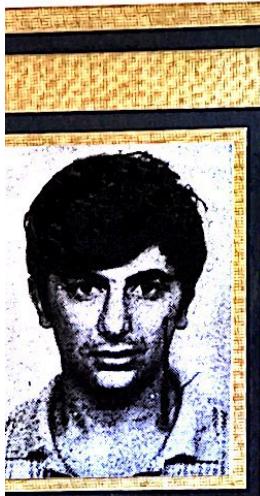

הרטיבות גולני והנכקלרים בוגרת הריבית
רימי בימי התשיה (1948) עד לתקופה
שנתה לרשות ואישום נזירים צבאיים
הקרבת שער תל קדש לאישור אישר בלילה
ובמקלט, שתשרה, נובע בסיסי, ברכבת
גוניות ובדרונות לבון, בצדית גבעון ו/or
אלה בדרונות. סידור בפערתו רוח מורה
בית צו מיניו, דין ריקמת האורבה
לקשת נסכה להרחתה חואם דה תריבת דין.
הדרה לשער תל קדש כבשתה ותחרן בפערת
הפעילה, הפטישית והבדונית. נתרורן
אנטיש אורתודוקס הירושלמיות ותודתינו
ביהר כבורי, יריבת חסיה מיריבת
ביסחו טל בער, צו בכרי אנטון המכונה
היכוב וגינוי הדרה ווועדה ריביגת צמיהו
ושוב קבב בטל חדרה קרב סלה פונטיון
בחדרה הגפניו טר איזראיל. סכירות
ונד טבק. כחון ועד היבט.

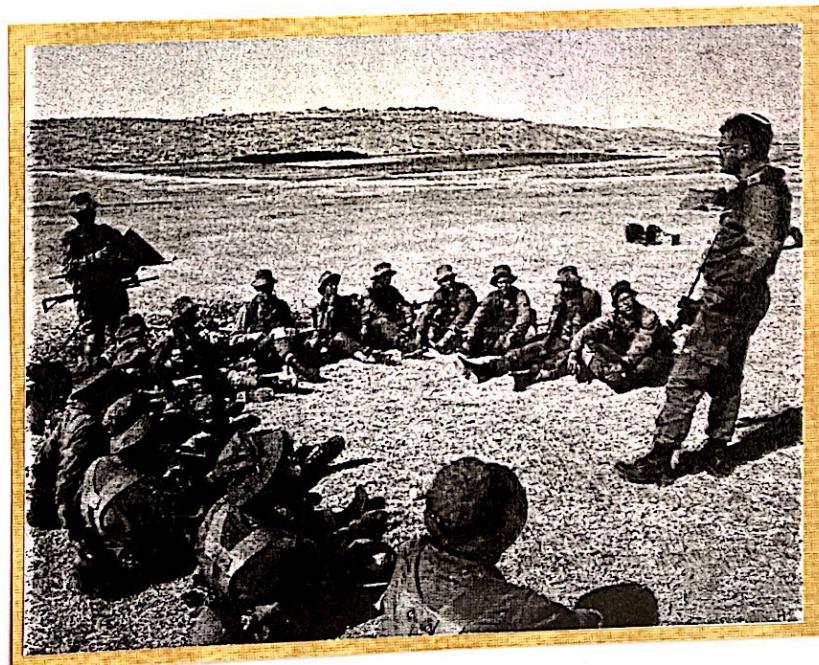
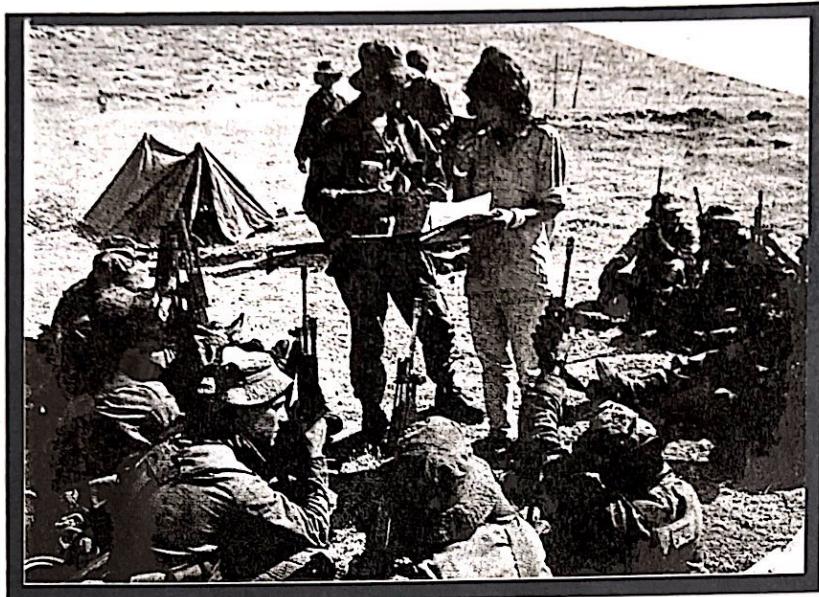
חטיבה גולני לאחר מלחמת ששת הימים (1967-1960)
בשלוש השנים הראשונות לאחר מלחמת ששת הימים, בשנים
1967-1960, פיקדו על החטיבה שני מ"טים: יונה אפרת
(1966-1968) ויקותיאל אדם ז"ל (1968-1970), בתולדות צה"ל
והמדינה ידועות שנים אלו בכינויים שונים: "מלחמות המרדפים",
"מלחמות התחשה", "מלחמות אלף הימים". באותו שלוש שנים נטלו
لوוחמי חטיבת גולני חלק עם שאר כוחות צה"ל בפעולות מבצעית
רובה ביותר, של חידושים, פשיטות, סיורים אלימים, מארבים ופעולות
בטחון שוטף אינטנסיבית. פעילות החטיבה נפרשה בכל הגזרות:
מגזרת קו "בר-לב" בגבול התעלה, דורך רצועת עזה, בקעת הירדן,
רמת-הגולן, ועד גבול הצפון ודרום לבנון. המאבק העיקרי לא היה
כנגד האויב המצרי, הירדי או הסורי אלא נגד המחללים, שהפכו את
בקעת הירדן ומדבר שמורת לזרת הפעולות העיקריות. במאי, يول'
ואוגוסט 1969 ביצעו חילו חטיבת גולני שלוש פשיטות בגזרת עמק
בית-שאן: פשיטה על הכפר הירדי אל-יבס, על מוצב ה"חרוט"
(בגזרת אשdot-יעקב) ועל תעלת הע'ור הירדנית ממזרח לגבול
הבינלאומי.

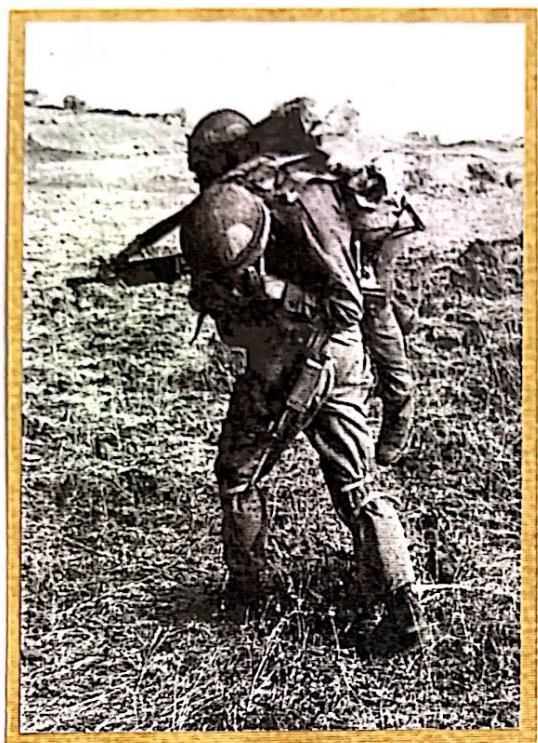

אמש ברחוב, ראייתי מרחוק
 כומתת חומה בולטת בגובהה
 חיל חגית מאי-שם, חרמיל על שכט ו"יגליל" ביד.
 בהליךתו דימיתי לראותך -
 רטט בלב, פעימה מהירה,
 ומיד بلا הסוט - נשאתי רגלי אחוריו,
 רצוח ממהרות להציג את החיל
 בעל הcombe החומה, כומתת "גולני" הידועה
 משערת ראייתי כי הוא אחר.
 "סליחה", גמגמתי, "אולי אתה מגדור 12?"
 "לא", ענה החיל, "אני מ-13, אבל אני מכיר גם מ-12
 "כו", אמרתי, "גם אני הכרת שמי מישהו...".
 "שלום", אמרתי, "שומר על עצמן חיל" ברכתיו,
 ופניתי ללכת, והוא פנה והתרחק...
 ואני - שתי דמעות זולגות בזווית העין,
 ראייתי כומתת חומה מתרחקת זהולמת
 כאוותה כומתת שהלבנה מעמי . . .

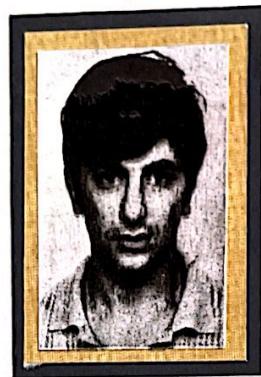

באמונים חטיבתיים

ראובן זריפה ז"ל

משהו מון המלחמה

רציתי להביא לך משחו-
משהו מון המלחמה.
משחו!!!

שתדע שהייתי גם פחדן גס גיבור
גיבור - פחדן.

רצית להביא לך משחו-
משהו מון המלחמה.

חשבתי להביא לך תחמושת קלה,
אך ירינו את כל התחמושת,
חשבתי להביא לך פגין זהב,
אך הפגיניות הפכו לאזרומים.
חשבתי להביא לך את ליבי למשמרת
אבל גם אותו לקחו חברי שנפלו במלחמה.

רצית להביא לך משחו-
משהו מון המלחמה.

לכн כתבתי את השורות הללו,
השורות הבוכות וצוחקות,
שורות מן המלחמה.

כנו, אלה השורות המעתות שנשאו ל-
מאותם ימים גדולים ואפורים.

רצית להביא לך משחו-
משהו מון המלחמה.

ארץ שיוושbih היה אוכלת
זבת חלב ודבש ותבלת
למעמום גם היה עצמה גוזלת
את כבשת הרש.

ארץ שמתכו לה רגבה
ומלוחים כבci כל חופה
שנתנו לנו אהבהיה כל אשר
יכלו לחת.

שב החצב לבן לפרווח
שם בדרכ ייחידי
והיסמין ישיב ניחוח
שדות הזמן שלה האבודים

ארץ שמתכו לה רגבה
ומלוחים כבci כל חופה
שנתנו לה אהבהיה כל אשר
יכלו לחת.

כל אביב שהים לה סביוניה
לבשות את כל קימטי פניה
רוח קיז עצב אבניה
ילטף באו.

שב הסתיו עם כבץ ענניה
לעטוף אפור את כל גניה
והחרוף את שמרות ענניה
הbowות יסגור.

שב החצב לבן לפרוח
שם בדרכ יחידי
והיסמין ישיב ניחוח
שדות הזמן שלה האבודים.

שב הסתו עם כבץ ענניה
לעטוף אפור את כל גניה
והחרוף את שמרות ענניה
hbocot יסגור.